

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE nr. 617

din 09 decembrie 2015

Prin adresa nr. /IJ/ /DIJ/2015 Inspecția Judiciară a înaintat, în temeiul art. 76 alin. 3 Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportul privind rezultatul verificărilor efectuate în legătură cu îndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul procuror R D P din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial B .

Analizând raportul întocmit de Inspecția Judiciară și actele atașate, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 07 august 2015, Inspecția Judiciară a fost sesizată de către președintele Consiliului Superior al Magistraturii, care, în conformitate cu dispozițiile art.74 alin.(1) lit.f din Legea nr.317/2004, a solicitat efectuarea de verificări privind condiția bunei reputații a domnului R D P din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial B .

În cuprinsul sesizării se arată că prin sentința civilă nr. /27.02.2009 a Curții de Apel B –Secția a – a , rămasă irevocabilă prin decizia nr. /30.09.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de , s-a constatat calitatea de colaborator a securității în ceea ce îl privește pe domnul R D P din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial B .

S-a mai arătat că, în declarația dată în conformitate cu dispozițiile art.6 alin.1 din Legea nr.303/2004 și atașată la dosarul profesional, domnul procuror R D P a consemnat că nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate ca poliție politică.

În urma verificărilor efectuate de Inspecția Judiciară a fost întocmit raportul cu nr. /IJ/ /DIJ/2015 comunicat magistratului în cauză la data de 11.11.2015, iar acesta nu a formulat obiecțiuni.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, Secția reține următoarele:

Domnul procuror R D P a absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității B , promoția 1990 și are o vechime în magistratură de 24 de ani și 8 luni, din care 21 ani și 10 luni în funcția de procuror.

La data de 11.01.1994, domnul procuror R D P a fost numit în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria B ; ulterior, prin Ordinul ministrului justiției nr. /C/31.04.2000 a promovat pe loc în funcția de procuror la parchetul de pe lângă tribunal, iar începând cu data de 01.02.2006 a fost numit în funcția de prim procuror adjunct la această unitate, pentru o perioadă de 3 ani.

Prin hotărârea nr. /04.12.2008 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, magistratul a fost transferat în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul P , îndeplinind această funcție în perioada 05.01.2009 - 14.07.2011 și respectiv, 15.01.2012 - 07.10.2014.

În perioada 15.07.2011 - 14.01.2012 domnul procuror R D P a fost delegat în funcția de procuror la DIICOT - Serviciul Teritorial P , iar de la data de 07.10.2014 și până în prezent își desfășoară activitatea în funcția de procuror în cadrul DIICOT - Biroul Teritorial B .

Prin declarația dată la 06.09.2005, autenticată sub nr. la Biroul Notarului Public M . T în conformitate cu prevederile art. 6 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, domnul procuror R D P , candidat la funcția de prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria B , a declarat pe proprie răspundere, cunoscând sancțiunile prevăzute de art. 292 Cod Penal 1969, că nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică.

Prin sentința civilă nr. /27.02.2009 a Curții de Apel B – Secția a , rămasă irevocabilă prin decizia nr. /30.09.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a constatat calitatea de colaborator al securității în ceea ce îl privește pe domnul R D P , procuror la DIICOT - Biroul Teritorial B a fost admisă cererea înregistrată la data de 11.06.2008 pe rolul Tribunalului B , formulată de către reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (având la bază nota de constatare nr. /13.05.2008) în contradictoriu cu pârâțul R D P și s-a constatat calitatea acestuia de colaborator al Securității.

Prin întâmpinarea formulată în cauză, în apărarea sa, pârâțul a invocat faptul că, din probele depuse de reclamantă, rezultă limpede că relația cu Securitatea a încetat în anul 1984, insistând în mod deosebit a învedera că a fost constrâns la simulacrul de colaborare de profesia sa de profesor de sport și antrenor, respectiv de nevoia de a-și păstra credibilitatea în fața respectivei instituții pentru a putea deplasa peste hotare copii de care se ocupa, dându-le șansa sportului de performanță.

În considerentele sentinței civile pronunțate, s-a reținut îndeplinirea ambelor condiții prevăzute în dispozițiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al securității”, întrucât pârâtul a furnizat Securității mai multe note informative, la datele de 20.06.1982, 10.07.1984, 12.06.1984 și 27.11.1984, iar informațiile furnizate au denunțat activități potrivnice regimului totalitar comunist și încalcă dreptul la viața privată.

În punctul de vedere exprimat în cadrul verificărilor efectuate de către Inspekția Judiciară, domnul procuror R D P a arătat că, în ceea ce privește activitatea desfășurată în funcția de procuror, nu a avut nicio sancțiune și nici nu i s-au formulat reproșuri cu privire la conduita sa profesională și colegială ori în relațiile cu alte instituții, iar termenul de prescripție a răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații s-a împlinit. A mai susținut că în anul 2014 a fost promovat în funcție de execuție la DIICOT - BT B, fiind avute în vedere conduita sa profesională, morală și socială, iar până la îndeplinirea condițiilor minime de pensionare mai are de parcurs o scurtă perioadă.

De asemenea, în notele date în cadrul verificărilor efectuate, magistrații cu funcție de conducere și de execuție care, în diferite etape, și-au desfășurat activitatea alături de domnul procuror R D P au arătat că, deși în mediul judiciar se cunoștea faptul că procurorul menționat ar fi fost declarat colaborator al securității, această împrejurare nu a constituit un impediment pentru buna desfășurare a activității, nu au cunoștință să fi existat atitudini dezaprobatore față de acesta, legat de acest subiect, relațiile sale de serviciu fiind, preponderent, de colegialitate.

Ulterior pronunțării deciziei civile nr. /30.09.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în presa locală () și în mai multe publicații on line (), au apărut articole în care se face vorbire despre faptul că, prin hotărâre irevocabilă a ÎCCJ, s-a constatat calitatea de colaborator al Securității a domnului procuror R D P, fiind respins recursul formulat de acesta. Din verificări a rezultat și publicarea, în perioada mai-iulie 2011, în mediul on line, a unor articole vizând situația magistraților dovediți de

CNSAS că au colaborat cu Securitatea, ce includ și referiri la procurorul R
D P .

La data de 18.02.2015, prin adresa nr. , CNSAS a comunicat Consiliului Superior al Magistraturii, faptul că CNSAS a finalizat verificările prevăzute de OUG nr. 24/2008, efectuate urmare solicitării formulate de către această instituție, în ceea ce îl privește pe domnul procuror R D P învederându-se despre sesizarea instanței competente, admiterea acțiunii CNSAS și constatarea calității de colaborator al Securității privind pe domnul R D P ; s-a menționat și faptul că hotărârea pronunțată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a a, nr. /16.02.2012.

Verificările efectuate au relevat și faptul că, prin ordonanța nr. /P/2015 din 3.11.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, s-a dispus clasarea cauzei privind pe magistratul R E P , pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, faptă prev. de art. 326 Cod penal, deoarece în cauză a intervenit prescripția răspunderii penale.

Reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare magistrat și include atitudinea de ansamblu pe care acesta o adoptă, atât în relațiile de serviciu, cât și în societate.

În conformitate cu dispozițiile art. 12 din Legea nr. 303/2004 republicată, magistratul trebuie să se bucure de o bună reputație, fiind vorba de acea credibilitate de care se bucură acesta pe plan profesional, social, familial, iar potrivit dispozițiilor art. 14 alin. 1 lit. c din același act normativ, buna reputație reprezintă o condiție de acces în profesie, care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării funcției de magistrat.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al magistraților, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 328/2005, stabilesc faptul că judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate".

De asemenea, în cuprinsul Principiilor adoptate la Bangalore, în anul 2002, cu privire la conduita judiciară, s-a arătat că judecătorul/procurorul se va strădui să adopte o conduită, atât în instanță, cât și în afara acesteia, care să câștige și să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a părților în imparțialitatea judecătorilor/procurorilor și a justiției, în general și că va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca ireproșabilă".

În aceeași ordine de idei, trebuie menționat și faptul că, prin Declarația de la Bordeaux - „Judecători și procurori într-o societate democratică” (redactată în comun de către Grupurile de Lucru ale CCJE și CCPE la Bordeaux - Franța și adoptată oficial de către CCJE și CCPE la Brdo -Slovenia, în 18 noiembrie 2009, însoțită de Nota explicativă), s-a arătat, la punctul 10, că „o viziune comună a tuturor profesioniștilor implicați în activitatea judiciară referitoare la valorile etice și juridice este esențială pentru funcționarea eficientă a justiției”.

În cadrul aceleiași declarații s-a mai subliniat faptul că „judecătorii și procurorii trebuie să fie persoane cu o integritate deosebită și cu aptitudini profesionale și organizaționale adecvate. (...) Principalii actori din administrarea justiției trebuie să mențină întotdeauna onoarea și demnitatea profesiei lor și trebuie să se comporte în orice situație într-o manieră demnă pentru funcția lor” (punctul 39 din Nota explicativă, cu referire la alin. 11 din Declarație).

Prin Decizia nr. 2/11.01.2012 a Curții Constituționale s-a reținut că, în cazul magistraților, buna reputație constituie o condiție a încrederii publice în justiție și eficiența acesteia, fără de care nu poate fi concepută calitatea justiției și deplina aplicare a dispozițiilor constituționale care reglementează înfăptuirea sa.

În acest context, Curtea Constituțională a dat câteva indicii cu privire la ce înseamnă buna-reputație, reținând că "este în sarcina instanțelor competente în materie disciplinară ca, ținând cont de circumstanțele fiecărei cauze, să aprecieze asupra înțelesului acestui concept, cu păstrarea unui echilibru just între dreptul fundamental al individului la respectarea vieții private și interesul legitim al unui stat democratic de a veghea ca funcția publică să se conformeze scopurilor sale".

Secția reține, așadar, elaborarea unui corolar de reguli, principii și norme,

6/13

toate emise în vederea stabilirii unor standarde de conduită, cu un caracter eminamente etic, aplicabile atât în cadrul colectivelor în care își desfășoară activitatea magistrații, cât și în interferențele acestora cu societatea civilă și care reprezintă garanții ale eficienței sistemului judiciar, precum și o condiție a încrederii cetățeanului (observatorului obiectiv) în administrarea justiției.

Instituția verificării bunei reputații a judecătorilor și procurorilor, reglementată de prevederile art. 76 din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012, are drept scop asigurarea îndeplinirii condiției de bună reputație de către magistrați, pe tot parcursul carierei lor profesionale.

În cadrul statului de drept, justiția reprezintă una dintre valorile sale fundamentale, iar încrederea și respectul de care se bucură magistrații într-o societate democratică reprezintă garanții ale eficienței sistemului judiciar.

Independența justiției are la bază încrederea publică, iar drept consecință, cei numiți într-o asemenea poziție, în speță magistrații, trebuie să fie persoane cu competență dovedită, integritate, probitate și independență.

Încrederea și respectul de care trebuie să se bucure magistrații nu pot fi analizate, respectiv verificate, decât din perspectiva noțiunii de reputație neîndoielnică, care se referă atât la relațiile din interiorul colectivului în care magistratul își desfășoară activitatea profesională, cât și în afara acestuia.

În aprecierea unei bune reputații profesionale, în special și a unei bune reputații, în general, un rol important îl are percepția acelui observator obiectiv, a cetățeanului beneficiar al actului de justiție.

În raport de cele menționate, Secția va utiliza drept punct de plecare împrejurarea că reputația profesională vizează credibilitatea și respectul de care se bucură judecătorul sau procurorul în cadrul colectivului din care face parte, dar și în afara acestuia, modul în care este apreciat la nivelul funcțiilor de conducere, precum și dacă a făcut obiectul unor verificări de natură disciplinară sau penală, iar lezarea oricăreia dintre valorile etice, respectiv deontologice în cadrul profesiei, are drept

consecință lezarea, concomitentă, atât a imaginii personale a magistratului, cât și a imaginii corpului profesional din care acesta face parte.

Prin prisma valorilor și principiilor amintite Secția reține, în baza verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, că domnul R D P a fost numit în funcția de procuror la data de 11.01.1994, a funcționat o lungă perioadă de timp la Parchetul de pe lângă Judecătoria B (cea. 15 ani) și respectiv, prin promovare, la Parchetul de pe lângă Tribunalul P (cea. 5 ani), iar începând cu data de 07.10.2014 exercită funcția de procuror în cadrul DIICOT - Biroul Teritorial B l.

De asemenea, acesta a avut o activitate profesională corespunzătoare, pe parcursul întregii sale cariere, nefiind sancționat disciplinar.

Colegii procurori, ascultați de către inspectorii judiciari, au arătat că, deși în mediul judiciar se cunoștea faptul că domnul procuror R D P ar fi fost declarat colaborator al securității, această împrejurare nu a constituit un impediment pentru buna desfășurare a activității, nu au avut cunoștință să fi existat atitudini dezaprobatore față de acesta, legat de acest subiect, relațiile sale de serviciu fiind, preponderent, de colegialitate, iar articolele de presă vizând situația sa specială, apărute la momentele susmenționate, nu au fost cunoscute și deci nu au avut vreun impact asupra percepției lor, discuțiile din cadrul colectivului fiindu-i favorabile domnului procuror.

Percepția pozitivă a persoanei domnului procuror, rezultată din verificările directe, relevă faptul că, la momentul declanșării procedurii, domnul procuror R D P se bucura de o bună reputație, nu fusese sancționat ori cercetat disciplinar și nu au existat alte elemente care să determine o părere publică nefavorabilă referitoare la activitatea profesională ori conduita morală a acestuia.

Prin urmare, singurul element care ar justifica o analiză din perspectiva îndeplinirii condiției de bună reputație și care a și determinat, în concret, declanșarea procedurii verificării bunei reputații îl reprezintă constatarea calității de fost

colaborator al Securității a domnului procuror, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Pentru a putea analiza obiectiv îndeplinirea sau neîndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul procuror R. D. P. trebuie avută în vedere natura specială a procedurii instituite prin art. 76 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.24/2012.

Astfel, în cadrul procedurii verificării condiției de bune reputație sancțiunea pentru constatarea neîndeplinirii condiției de bună reputație este eliberarea din funcția de magistrat, neexistând posibilitatea aplicării graduale și în mod proporțional a sancțiunilor, ca în cazul constatării săvârșirii unei abateri disciplinare.

Această împrejurare echivalează practic, din punct de vedere al efectelor pe care le poate produce cu o veritabilă lustrație, în condițiile în care dispozițiile Legii lustrației, privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 au fost declarate neconstituționale, prin Decizia nr.820 din 7 iunie 2010 a Curții Constituționale.

În considerentele deciziei s-a reținut că Legea lustrației contravine prevederilor constituționale ale art.11 alin (2) și art.20 referitoare la supremația instrumentelor juridice internaționale ratificate de România în materia drepturilor omului, fiind invocate în acest sens Declarația Universală a Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789, precum și Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, și respectiv Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966.

Se mai arată că adoptarea în România a Legii lustrației este lipsită de eficiență juridică, nefiind actuală, necesară și utilă, doar cu o semnificație exclusiv morală, ținând seama de perioada mare de timp care a trecut de la căderea regimului comunist, o astfel de lege fiind excesivă în raport cu scopul urmărit. Totodată, se subliniază faptul că nicio persoană nu poate fi supusă lustrației pentru opinii

personale și convingeri proprii sau pentru simplul motiv de asociere cu orice organizație care la data asocierii sau a activității desfășurate, era legală și nu a comis încălcări grave ale drepturilor omului.

De asemenea, prin Decizia nr.308 din 28 martie 2012 a Curții Constituționale au fost declarate neconstituționale dispozițiile art.1 lit.g din Legea lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, dispoziții prin care erau sancționate toate persoanele care au deținut funcția de procuror, inclusiv cele care nu au luat parte în întreaga lor carieră profesională la încălcări ale drepturilor și libertăților omului. În considerentele deciziei au fost reluate considerentele avute în vedere la pronunțarea Deciziei nr.820 din 7 iunie 2010 a Curții Constituționale.

Pe de altă parte, dispozițiile art.48 alin.(10) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile corespunzător și procurorilor, stipulează că „nu pot fi numiți în funcțiile de conducere judecătorești care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea”, dispoziție din a cărei interpretare rezultă faptul că pot fi numiți în funcții de execuție judecătorești care au desfășurat astfel de activități. Doar o astfel de interpretare a dispozițiilor legale asigură respectarea principiului egalității accesului la o funcție publică, principiu consacrat prin Declarația Universală a Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789.

Acest principiu se desprinde și din dispozițiile prevăzute de art.21 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, potrivit căruia „Orice persoană are dreptul de acces, egal, la funcțiile publice ale țării sale” precum și din cele prevăzute de art.25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, potrivit căruia „Orice cetățean are dreptul și posibilitatea, fără niciuna dintre discriminările la care se referă art.2 și

fără restricții nerezonabile;...) de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa”.

De asemenea, potrivit art.53 din Constituție, „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea moralei publice, morală întinată de cutumele comunismului”.

Or, așa cum am arătat anterior, Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede în art.48 alin.(10) că „nu pot fi numiți în funcțiile de conducere judecătorești/procurorii care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea” fără a conține o astfel de interdicție pentru judecătorii/procurorii care ocupă funcții de execuție.

În cauza Zdanoka contra Letoniei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat cu privire la măsurile statului leton de a dispune excluderea pe un termen nedefinit a unor persoane de la eligibilitatea în alegerile naționale parlamentare și locale, datorită activităților pe care acestea le-au întreprins într-o anumită perioadă de timp în cadrul unor structuri comuniste declarate neconstituționale.

Curtea a arătat că previzibilitatea unei norme, mai ales când aceasta impune restricții, nu a fost respectată atunci când restricția vine ca urmare a unor fapte din trecut, când persoana în cauză nu putea în mod rezonabil să prevadă faptul că acțiunile sale pot avea consecințe negative pentru viitor.

Analizând cazul leton, Curtea a arătat că o astfel de măsură ar fi fost justificată și proporțională în timpul primilor ani după înlăturarea regimului comunist, când, nou-instauratele structuri încă mai puteau fi amenințate de alunecarea spre totalitarism, iar astfel de restricții ar fi fost de natură a înlătura un astfel de risc. După trecerea unei perioade de timp mai mari, nu se mai poate invoca un caracter preventiv pentru o astfel de măsură, și este necesar să se analizeze alți factori ca, de exemplu, comportamentul grav al persoanei respective din perioada avută în vedere.

În cazul supus analizei, Secția reține că, la momentul declanșării procedurii, domnul procuror R D P se bucura de o bună reputație, nu fusese sancționat ori cercetat disciplinar și nu au existat alte elemente care să determine o părere publică nefavorabilă referitoare la activitatea profesională ori conduita morală a acestuia.

De subliniat este faptul că la data furnizării informațiilor relevate prin sentința civilă nr. /27.02.2009 domnul procuror R D P nu avea calitatea de procuror, iar de la acea dată și până în prezent a trecut o perioadă de peste 30 de ani, astfel încât aplicarea unei sancțiuni atât de grave, cum este excluderea din magistratură, în acest moment, ar fi disproporționată și excesivă.

Secția apreciază că prin adoptarea unei asemenea măsuri, constând în excluderea din magistratură, s-ar aduce atingere și principiului neretroactivității legii consacrat de art.15 alin(2) din Constituție, potrivit căruia “ Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”, neputându-se pretinde cetățenilor să aibă în vedere eventualele reglementări viitoare.

Având în vedere faptul că în toată perioada în care și-a exercitat funcția de procuror, domnul R D P a avut o bună conduită, nefiind supus unor verificări de natură disciplinară, că în momentul în care s-a pronunțat decizia nr. /30.09.2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr.

/ /2008 și ulterior, magistratul nu mai exercita și nu a mai exercitat vreo funcție de conducere, raportat și la faptul că în anul 2014, după publicarea hotărârii judecătorești irevocabile în Monitorul Oficial al României, Partea a a, nr. /16.02.2012, acesta a fost numit în funcție de execuție în cadrul structurilor DIICOT, fiind avute în vedere conduita sa profesională, morală și socială, Secția apreciază că nu există indicii privind neîndeplinirea condiției de bună reputație, prevăzută de art.14 alin.1 lit. c din Legea nr. 303/2004 republicată.

În consecință, pentru considerentele arătate mai sus, Secția, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de art.27¹alin.3 din Hotărârea nr.326 din 24 august 2005

privind aprobarea Regulamentului de Organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii și cele prevăzute de art.76 din Legea nr.317/2004, așa cum a fost modificată prin Legea nr.24/2012, va constata că din conținutul raportului Inspecției Judiciare nu rezultă indicii privind neîndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul R D P din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial B și, pe cale de consecință, va dispune clasarea lucrării.

**SECȚIA PENTRU PROCURORI A
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

HOTĂRĂȘTE:

Art.1 – Constată că nu există indicii privind neîndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul R D P , procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial B și, în consecință, dispune clasarea lucrării.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică domnului procuror R D P , Inspecției Judiciare, Direcției resurse umane și organizare și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dată în București, la data de 09 decembrie 2015.

